

32000L0053

21.10.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 269/34

**DIRECTIVA 2000/53/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 18 septembrie 2000
privind vehiculele scoase din uz**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat și pe baza textului comun aprobat de Comitetul de conciliere la data de 23 mai 2000 ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Se impune armonizarea diferitelor măsuri de drept intern privind vehiculele scoase din uz pentru ca, în primul rând, impactul vehiculelor scoase din uz asupra mediului să fie redus la minimum, contribuind astfel la protecția, conservarea și îmbunătățirea calității mediului și la conservarea energiei, și, în al doilea rând, să se asigure buna funcționare a pieței interne și să se evite denaturarea concurenței în Comunitate.
- (2) Este necesară elaborarea unui cadru comunitar pentru a asigura coerența între modalitățile de abordare naționale pentru atingerea obiectivelor menționate anterior, în special cu scopul de a proiecta vehicule pentru reciclare și recuperare, între normele pentru instalațiile de colectare și recuperare și între realizarea obiectivelor pentru refolosire, reciclare și recuperare, luând în considerare principiul subsidiarității și principiul „poluatorul plătește”.
- (3) În fiecare an, vehiculele scoase din uz din Comunitate generează între 8 și 9 milioane tone de deșeuri care trebuie gestionate corect.
- (4) Pentru a pune în aplicare principiile de precauție și prevenire și în conformitate cu strategia comunitară pentru gestionarea deșeurilor, pe cât posibil, trebuie evitată generarea de deșeuri.
- (5) Un alt principiu fundamental stabilește că deșeurile trebuie refolosite și recuperate și acordă întâietate refolosirii și reciclării.

- (6) Statele membre trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că unitățile economice instituie sisteme de colectare, tratare și recuperare a vehiculelor scoase din uz.
- (7) Statele membre trebuie să se asigure că ultimul deținător și/sau proprietar poate livra vehiculul scos din uz către o instalație de tratare autorizată fără costuri, ca urmare a faptului că vehiculul nu are valoare sau are o valoare comercială negativă. Statele membre trebuie să se asigure că producătorii acoperă toate sau o mare parte din costurile punerii în aplicare a acestor măsuri; funcționarea normală a forțelor de pe piață nu trebuie împiedicată.
- (8) Prezenta directivă trebuie să se aplice vehiculelor și vehiculelor scoase din uz, inclusiv componentelor și materialelor acestora, precum și pieselor de rezervă și de schimb, fără a aduce atingere standardelor de siguranță, valorilor emisiilor în aer și reducerii zgomotului.
- (9) Prezenta directivă trebuie înțeleasă ca împrumutând, acolo unde este cazul, terminologia utilizată într-o serie de directive existente, și anume Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative cu privire la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase ⁽⁴⁾, Directiva 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislației statelor membre cu privire la aprobările tip pentru autovehicule și remorci ⁽⁵⁾ și Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile ⁽⁶⁾.
- (10) Vehiculele de epocă, și anume vehiculele istorice sau vehiculele cu valoare pentru colecționari sau destinate muzeelor, păstrate în condiții adecvate și sigure pentru mediu, gata de utilizare sau dezmembrate, nu sunt incluse în definiția deșeurilor din Directiva 75/442/CEE și nu fac obiectul prezentei directive.
- (11) Este important ca măsurile preventive să se aplice cu începere din faza de proiectare a vehiculului și să se concretizeze în special în reducerea și controlul substanțelor periculoase provenind de la vehicule, pentru a preveni eliberarea acestora în mediu, pentru a facilita reciclarea și pentru a evita eliminarea deșeurilor periculoase. Trebuie interzisă în special utilizarea plumbului, a mercurului, a cadmiului și a cromului hexavalent. Aceste metale grele

⁽¹⁾ JO C 337, 7.11.1997, p. 3 și JO C 156, 3.6.1999, p. 5.

⁽²⁾ JO C 129, 27.4.1998, p. 44.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 11 februarie 1999 (JO C 150, 28.5.1999, p. 420), Poziția comună a Consiliului din 29 iulie 1999 (JO C 317, 4.11.1999, p. 19) și Decizia Parlamentului European din 3 februarie 2000 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 20 iulie 2000 și Decizia Parlamentului European din 7 septembrie 2000.

⁽⁴⁾ JO 196, 16.8.1967, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/98/CE a Comisiei (JO L 355, 30.12.1998, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 42, 23.2.1970, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 11, 16.1.1999, p. 25).

⁽⁶⁾ JO 194, 25.7.1975, p. 39. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 96/350/CE a Comisiei (JO L 135, 6.6.1996, p. 32).

- trebuie utilizate în anumite aplicații în conformitate cu o listă revizuită periodic. Astfel, se poate evita prezența anumitor materiale și compuși printre reziduurile provenind de la mașina de tăiat și incinerarea sau eliminarea acestora la rampele de gunoi.
- (12) Reciclarea tuturor părților din plastic ale vehiculelor scoase din uz trebuie îmbunătățită continuu. În prezent, Comisia examinează impactul componentelor din PVC asupra mediului. Pe baza acestei analize, Comisia va face propuneri adecvate pentru utilizarea de PVC, incluzând observații privind vehiculele.
- (13) Cerințele pentru dezmembrarea, re folosirea și reciclarea vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora trebuie integrate în etapele de proiectare și producție a noilor vehicule.
- (14) Dezvoltarea piețelor de materiale reciclate trebuie încurajată.
- (15) Pentru a asigura eliminarea vehiculelor scoase din uz fără periclitarea mediului, se impune crearea de sisteme de colectare adecvate.
- (16) Se impune introducerea unui certificat de distrugere pentru a condiționa radierea vehiculelor scoase din uz. Statele membre care nu au un sistem de radiere trebuie să creeze un sistem pe baza căruia autorităților competente li se prezintă un certificat de distrugere atunci când vehiculul scos din uz este transferat într-o instalație de tratare.
- (17) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să permită, după caz, radierea temporară a vehiculelor.
- (18) Întreprinderile de colectare și tratare au dreptul de a opera numai la primirea unui permis sau, în cazul utilizării unei înregistrări în locul permisului, numai pe baza respectării anumitor condiții.
- (19) Se impune promovarea proprietăților de recuperare și de reciclare a vehiculelor.
- (20) Cerințele privind operațiunile de depozitare și tratare trebuie stabilite pentru a preveni impactul negativ asupra mediului și pentru a evita denaturarea schimburilor comerciale și a concurenței.
- (21) Pentru a obține rezultate pe termen scurt și pentru a oferi operatorilor, consumatorilor și autorităților publice perspectiva necesară pe termen lung, se impune stabilirea de obiective cuantificate pentru re folosire, reciclare și recuperare care trebuie îndeplinite de operatorii economici.
- (22) Producătorii trebuie să se asigure că vehiculele sunt proiectate și fabricate astfel încât să permită îndeplinirea obiectivelor pentru re folosire, reciclare și recuperare. În acest scop, Comisia promovează pregătirea standardelor europene și ia restul măsurilor necesare pentru a modifica legislația europeană aplicabilă privind aprobările tip pentru vehicule.
- (23) Statele membre se asigură că, la punerea în aplicare a prezentei directive, este protejată concurența, în special cu privire la accesul întreprinderilor mici și mijlocii pe piața de colectare, dezmembrare, tratare și reciclare.
- (24) Pentru a facilita dezmembrarea și recuperarea, în special reciclarea vehiculelor scoase din uz, producătorii de vehicule trebuie să furnizeze instalații de tratare autorizate cu toate informațiile necesare referitoare la dezmembrare, în special pentru materialele cu grad ridicat de risc.
- (25) Se impune promovarea pregătirii standardelor europene, după caz. Producătorii de vehicule și de materiale trebuie să utilizeze standarde de codificare pentru componente și materiale care urmează să fie stabilite de Comisie, sprijinită de comitetul competent. La pregătirea acestor standarde, Comisia va lua în considerare, după caz, activitățile desfășurate de forurile internaționale relevante în acest domeniu.
- (26) Pentru a monitoriza punerea în aplicare a obiectivelor prezentei directive sunt necesare date privind vehiculele scoase din uz din întreaga Comunitate.
- (27) Consumatorii trebuie să fie informați corespunzător pentru a-și adapta comportamentul și atitudinile; în acest scop, operatorii economici relevanți trebuie să pună la dispoziție informațiile necesare.
- (28) Statele membre pot hotărî să pună în aplicare anumite decizii pe bază de acorduri cu sectorul economic respectiv, cu condiția îndeplinirii anumitor cerințe.
- (29) Adaptarea la progresul științific și tehnic a cerințelor pentru instalațiile de tratare și pentru utilizarea substanțelor periculoase, precum și adaptarea standardelor minime pentru certificatul de distrugere, formatul bazei de date și punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a controla respectarea obiectivelor cuantificate trebuie efectuate de Comisie pe baza unei proceduri a comitetului.
- (30) Măsurile urmând a fi luate pentru punerea în aplicare a prezentei directive trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (31) Statele membre pot aplica dispozițiile prezentei directive înainte de data stabilită, cu condiția ca aceste măsuri să fie în conformitate cu tratatul,

(1) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective

Prezenta directivă stabilește dispoziții care urmăresc în primul rând prevenirea formării de deșuri de la vehiculele scoase din uz și, în plus, refolosirea, reciclarea și alte forme de recuperare a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora pentru a reduce eliminarea de deșuri, precum și îmbunătățirea din punct de vedere ecologic a activității tuturor operatorilor economici implicați în ciclul de viață al vehiculelor, în special a operatorilor direct implicați în tratarea vehiculelor scoase din uz.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „vehicul” înseamnă orice vehicul desemnat ca aparținând categoriilor M₁ sau N₁ definite la anexa IIA la Directiva 70/156/CEE și autovehiculele cu trei roți, astfel cum sunt definite de Directiva 92/61/CEE, cu excepția tricicletelor cu motor;
2. „vehicul scos din uz” înseamnă un vehicul care constituie un deșeu în sensul stabilit la articolul 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE;
3. „producător” înseamnă fabricantul de vehicule sau importatorul profesional al unui vehicul într-un stat membru;
4. „prevenire” înseamnă măsurile care urmăresc reducerea cantității de vehicule scoase din uz, de materiale și substanțe provenite de la acestea, precum și reducerea pericolului pe care îl prezintă acestea pentru mediu;
5. „tratare” înseamnă orice activitate desfășurată după ce vehiculul scos din uz a fost predat unei instalații pentru depoluare, dezmembrare, mărunțire, tăiere, recuperare sau pregătire pentru eliminare a deșeurilor rezultate de la tăiere, precum și restul operațiunilor efectuate pentru recuperarea și/sau eliminarea vehiculului scos din uz și a componentelor acestuia;
6. „refolosire” înseamnă orice operație prin care componentele vehiculelor scoase din uz sunt utilizate în același scop pentru care au fost concepute;
7. „reciclare” înseamnă prelucrarea într-un proces de producție a materialelor uzate în scopul original sau în alte scopuri, cu excepția recuperării energiei. Recuperarea energiei reprezintă utilizarea combustibililor uzați ca mijloc de generare a energiei prin incinerare directă cu sau fără alte deșuri, dar cu recuperarea căldurii;
8. „recuperare” înseamnă oricare dintre operațiile aplicabile menționate la anexa IIB din Directiva 75/442/CEE;
9. „eliminare” înseamnă oricare dintre operațiile aplicabile menționate la anexa IIA din Directiva 75/442/CEE;
10. „operatori economici” înseamnă producători, distribuitori, colectori, companii de asigurări auto, operatori care se ocupă cu dezmembrarea, tăierea, recuperarea, reciclarea și alți

operatori care se ocupă cu tratarea vehiculelor scoase din uz, inclusiv a componentelor și a materialelor acestora;

11. „substanță periculoasă” înseamnă orice substanță considerată periculoasă în conformitate cu Directiva 67/548/CEE;
12. „aparat de tăiat” înseamnă orice instrument utilizat pentru tăierea în bucăți sau pentru fragmentarea vehiculelor scoase din uz, inclusiv în scopul obținerii de deșuri de metal direct refolosibile;
13. „informații referitoare la dezmembrare” înseamnă toate informațiile necesare pentru tratarea corectă și sigură din punct de vedere ecologic a vehiculelor scoase din uz. Acestea sunt puse la dispoziția instalațiilor de tratare autorizate de către fabricanții de vehicule și producătorii de componente sub forma unor manuale sau pe suport electronic (de exemplu, CD-ROM, servicii on-line).

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică vehiculelor și vehiculelor scoase din uz, inclusiv componentelor și materialelor acestora. Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (4) al treilea paragraf, aceasta se aplică indiferent de modul în care vehiculul a fost întreținut sau reparat pe durata utilizării și indiferent dacă este echipat cu componentele furnizate de producător sau cu alte componente a căror asamblare ca piese de rezervă sau de schimb este în conformitate cu deciziile comunitare sau naționale corespunzătoare.
- (2) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere legislației comunitare și interne relevante existente, în special cu privire la standardele de siguranță, emisiile atmosferice și controlul zgomotului, precum și la protecția solului și a apei.
- (3) Atunci când un producător produce sau importă doar vehicule care sunt exceptate de la aplicarea Directivei 70/156/CEE în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (a), statele membre pot excepta producătorul respectiv și vehiculele sale de la aplicarea articolului 7 alineatul (4), și a articolelor 8 și 9 din prezenta directivă.
- (4) Vehiculele cu destinații speciale, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Directiva 70/156/CEE, sunt excluse de la aplicarea dispozițiilor articolului 7 din prezenta directivă.
- (5) În cazul autovehiculelor cu trei roți se aplică numai articolul 5 alineatele (1) și (2) și articolul 6 din prezenta directivă.

Articolul 4

Prevenirea

- (1) Pentru a promova prevenirea generării de deșuri, statele membre încurajează în special:
  - (a) fabricanții de vehicule, în colaborare cu producătorii de materiale și echipamente, să limiteze utilizarea substanțelor periculoase la vehicule și să le reducă, pe cât posibil, începând cu faza de proiectare, astfel încât să prevină în special eliberarea acestora în mediu, facilitând reciclarea și evitând nevoia de a elimina deșuri periculoase;

- (b) proiectarea și producerea de noi vehicule care țin seama în cea mai mare măsură și facilitează dezmembrarea, refolosirea, recuperarea și, în special, reciclarea vehiculelor scoase din uz, a componentelor și a materialelor acestora;
- (c) fabricanții de vehicule, în colaborare cu producătorii de materiale și echipamente, să integreze o cantitate sporită de material reciclat în vehicule și în alte produse, pentru a dezvolta piețe de desfacere pentru materialele reciclate.
- (2) (a) Statele membre se asigură că materialele și componentele vehiculelor introduse pe piață după 1 iulie 2003 nu conțin plumb, mercur, cadmiu sau crom hexavalent decât în cazurile enumerate la anexa II în condițiile specificate;
- (b) în conformitate cu procedura stabilită la articolul 11, Comisia modifică în mod periodic anexa II, în funcție de progresul științific și tehnic, pentru ca:
- (i) după caz, să stabilească valorile concentrațiilor maxime până la care este tolerat nivelul substanțelor menționate la litera (a) în anumite materiale și componente ale vehiculelor;
- (ii) să excepteze anumite materiale și componente ale vehiculelor de la aplicarea dispozițiilor literei (a), dacă utilizarea acestor substanțe nu poate fi evitată;
- (iii) să anuleze materiale și componente ale vehiculelor din anexa II, dacă utilizarea acestor substanțe poate fi evitată;
- (iv) pe baza punctelor (i) și (ii) să desemneze acele materiale și componente ale vehiculelor care pot fi detașate înainte de continuarea tratării; acestea sunt etichetate sau identificate prin mijloace adecvate;
- (c) Comisia modifică anexa II pentru prima dată până la 21 octombrie 2001. În nici un caz, nici una dintre excepțiile enumerate aici nu sunt eliminate din anexă înainte de 1 ianuarie 2003.

Articolul 5

Colectarea

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:
- operatorii economici stabilesc sisteme pentru colectarea tuturor vehiculelor scoase din uz și, pe cât posibil din punct de vedere tehnic, a părților uzate înlăturate la repararea mașinilor pentru transport de persoane;
  - instalațiile de colectare de pe teritoriul lor sunt disponibile în mod corespunzător.
- (2) Statele membre iau și măsurile necesare pentru a se asigura că toate vehiculele scoase din uz sunt transferate în instalațiile de tratare autorizate.
- (3) Statele membre stabilesc un sistem care impune necesitatea prezentării unui certificat de distrugere pentru radierea unui vehicul scos din uz. Acest certificat este eliberat deținătorului și/sau proprietarului atunci când vehiculul scos din uz este

transferat în instalațiile de tratare. Instalațiile de tratare care au obținut un permis în conformitate cu articolul 6 au dreptul de a elibera un certificat de distrugere. Statele membre pot permite producătorilor, vânzătorilor și întreprinderilor de colectare ca, în numele unei instalații de tratare autorizate, să elibereze certificate de distrugere, cu condiția ca aceștia să garanteze că vehiculul scos din uz este transferat într-o instalație de tratare autorizată și să fie înregistrați la autoritățile publice.

Eliberarea certificatului de distrugere de către instalațiile de tratare sau de către vânzători sau întreprinderi de colectare, în numele unei instalații de tratare autorizate, nu îi îndreptățește pe aceștia să solicite rambursări financiare, cu excepția cazurilor în care acest lucru a fost stabilit în mod expres de statele membre.

Statele membre care nu au un sistem de radiere la data intrării în vigoare a prezentei directive stabilesc un sistem pe baza căruia autorităților competente li se prezintă un certificat de distrugere atunci când vehiculul scos din uz este transferat către o instalație de tratare și respectă prevederile prezentului paragraf. Statele membre care aplică prezentul paragraf informează Comisia cu privire la motivele respective.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că livrarea vehiculelor la o instalație de tratare autorizată în conformitate cu alineatul (3) nu induce nici un cost asupra deținătorului și/sau a proprietarului ca urmare a faptului că vehiculul nu are nici o valoare comercială sau are o valoare negativă.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că producătorii acoperă toate sau cea mai mare parte din costurile punerii în aplicare a acestei măsuri și/sau preiau vehiculele scoase din uz în aceleași condiții ca cele menționate la primul paragraf.

Statele membre pot stabili ca livrarea vehiculelor scoase din uz să nu fie în totalitate gratuită dacă vehiculul scos din uz nu conține componentele esențiale ale unui vehicul, în special motorul și caroseria, sau conține deșeurile care au fost adăugate vehiculului scos din uz.

Comisia monitorizează periodic punerea în aplicare a primului paragraf pentru a se asigura că nu conduce la perturbarea pieței și, dacă este necesar, propune Parlamentului European și Consiliului o modificare a respectivului paragraf.

(5) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile competente acceptă reciproc certificatele de distrugere eliberate în alte state membre în conformitate cu alineatul (3). În acest scop, Comisia elaborează până la 21 octombrie 2001 cerințele minime pentru certificatul de distrugere.

Articolul 6

Tratarea

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate vehiculele scoase din uz sunt depozitate (chiar și temporar) și tratate în conformitate cu cerințele generale stabilite la articolul 4 din Directiva 75/442/CEE și în conformitate cu cerințele tehnice minime stabilite la anexa I la prezenta directivă, fără a aduce atingere reglementărilor de drept intern cu privire la sănătate și la mediu.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate unitățile sau întreprinderile care efectuează operații de tratare obțin un permis sau sunt înregistrate la autoritățile competente, în conformitate cu articolele 9, 10 și 11 din Directiva 75/442/CEE.

Derogarea de la obligația permisului menționată la articolul 11 alineatul (1) litera (b) din Directiva 75/442/CEE poate fi aplicată operațiilor de recuperare privind deșeurile provenind de la vehicule scoase din uz după tratarea acestora conform anexei I punctul 3 la prezenta directivă, dacă autoritățile competente au efectuat o inspecție înainte de înregistrare. La această inspecție se verifică:

- (a) tipul și cantitățile de deșeuri care urmează a fi tratate;
- (b) cerințele tehnice minime care trebuie respectate;
- (c) măsurile de siguranță care trebuie luate,

pentru a realiza obiectivele menționate la articolul 4 din Directiva 75/442/CEE. Această inspecție este efectuată o dată pe an. Statele membre care utilizează derogarea trimit rezultatele la Comisie.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate unitățile sau întreprinderile care efectuează operații de tratare îndeplinesc cel puțin următoarele obligații în conformitate cu anexa I:

- (a) vehiculele scoase din uz sunt dezmembrate înainte de continuarea tratării sau de alte operații echivalente pentru a reduce orice impact negativ asupra mediului. Componentele sau materialele etichetate sau identificate în orice alt mod în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) sunt demontate înainte de continuarea tratării;
- (b) materialele și componentele cu grad ridicat de risc sunt înlăturate selectiv, pentru a nu contamina deșeurile provenind de la vehiculele scoase din uz, produse de mașina de tăiat;
- (c) operațiile de demontare și depozitare sunt efectuate astfel încât să permită refolosirea, recuperarea și, în special, reciclarea componentelor vehiculelor.

Operațiile de tratare pentru depoluarea vehiculelor scoase din uz menționate la anexa I punctul 3 sunt efectuate cât mai repede posibil.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că permisul sau înregistrarea menționată la alineatul (2) include toate condițiile necesare pentru îndeplinirea cerințelor de la alineatele (1), (2) și (3).

(5) Statele membre încurajează unitățile și întreprinderile care efectuează operații de tratare la să introducă sisteme de gestionare ecologică autorizate.

Articolul 7

Refolosirea și recuperarea

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a încuraja refolosirea componentelor care sunt adecvate refolosirii, recuperarea componentelor care nu pot fi refolosite, acordând întâietate

reciclării când este posibilă din punct de vedere ecologic, fără a aduce atingere cerințelor privind siguranța vehiculelor și cerințele ecologice cum ar fi emisiile atmosferice și controlul poluării fonice.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că operatorii economici îndeplinesc următoarele obiective:

- (a) până la 1 ianuarie 2006, refolosirea și recuperarea tuturor vehiculelor scoase din uz crește cu minimum 86 % greutate medie anuală pe vehicul. În același interval de timp, refolosirea și reciclarea cresc cu minimum 80 % greutate medie anuală pe vehicul.

Pentru vehiculele fabricate înainte de 1 ianuarie 1980, statele membre pot stabili obiective care să nu fie mai mici de 75 % pentru refolosire și recuperare și de 70 % pentru refolosire și reciclare. Statele membre care aplică prezentul paragraf informează Comisia și restul statelor membre cu privire la motivele respective;

- (b) până la 1 ianuarie 2015, refolosirea și recuperarea tuturor vehiculelor scoase din uz crește la minimum 95 % greutate medie anuală pe vehicul. În același interval de timp, refolosirea și reciclarea cresc la minimum 85 % greutate medie anuală pe vehicul.

Până la 31 decembrie 2005, Parlamentul European și Consiliul reexaminează obiectivele menționate la litera (b), pe baza unui raport al Comisiei însoțit de o propunere. În acest raport, Comisia ia în considerare evoluția compoziției materialelor din vehicule și orice alte aspecte ecologice relevante pentru vehicule.

În conformitate cu procedura stabilită la articolul 11, Comisia stabilește reglementările necesare pentru a controla respectarea de către statele membre a obiectivelor stabilite la prezentul paragraf. În acest scop, Comisia ia în considerare toți factorii relevanți, *inter alia*, disponibilitatea datelor și problema exportului și a importului de vehicule scoase din uz. Comisia ia aceste măsuri până la 21 octombrie 2002.

(3) Pe baza propunerii Comisiei, Parlamentul European și Consiliul stabilesc obiective pentru refolosire și recuperare și pentru refolosire și reciclare pentru anii următori după 2015.

(4) Pentru a pregăti modificarea Directivei 70/156/CEE, Comisia promovează pregătirea standardelor europene privind dezmembrarea, recuperarea și reciclarea vehiculelor. După stabilirea acestor standarde, dar nu mai târziu de sfârșitul anului 2001, Parlamentul European și Consiliul, pe baza unei propuneri a Comisiei, modifică Directiva 70/156/CEE astfel încât vehiculele cu aprobare tip în conformitate cu directiva respectivă și scoase pe piață la trei ani de la modificarea Directivei 70/156/CEE să fie refolosibile și/sau reciclabile în proporție de minimum 85 % greutate pe vehicul și refolosibile și/sau recuperabile în proporție de minimum 95 % greutate pe vehicul.

(5) La propunerea modificării Directivei 70/156/CEE privind capacitatea vehiculelor de a fi dezmembrate, recuperate și reciclate, Comisia ia în considerare, după caz, necesitatea de a garanta faptul că refolosirea componentelor nu atrage după sine riscuri pentru siguranță sau pentru mediu.

Articolul 8

Standarde de codificare – informații referitoare la dezmembrare

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că producătorii, împreună cu fabricanții de materiale și echipamente, folosesc standarde de codificare pentru materiale și componente, în special pentru a facilita identificarea acelor componente și materiale care sunt adecvate pentru refolosire și recuperare.

(2) Până la 21 octombrie 2001, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 11, Comisia stabilește standardele menționate la alineatul (1) din prezentul articol. În acest scop, Comisia ia în considerare activitatea desfășurată în acest domeniu de forurile internaționale relevante și contribuie în mod corespunzător la aceasta.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că producătorii furnizează informații referitoare la dezmembrare pentru fiecare tip de vehicul scos pe piață în termen de șase luni de la scoaterea acestuia pe piață. În măsura în care instalațiile de tratare necesită acest lucru pentru a respecta dispozițiile prezentei directive, aceste informații identifică diferitele componente și materiale ale vehiculelor și amplasarea în vehicule a tuturor substanțelor periculoase, în special pentru realizarea obiectivelor stabilite la articolul 7.

(4) Fără a aduce atingere secretului comercial și industrial, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că producătorii componentelor vehiculelor pun la dispoziția instalațiilor de tratare autorizate, în măsura în care acestea solicită, informații adecvate privind dezmembrarea, depozitarea și testarea componentelor care pot fi refolosite.

Articolul 9

Raportarea și informarea

(1) La intervale de trei ani, statele membre înaintează Comisiei un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive. Raportul este întocmit pe baza unui chestionar sau a unei scheme stabilite de Comisie în conformitate cu procedura stabilită la articolul 6 din Directiva 91/692/CEE ⁽¹⁾, cu scopul de a stabili o bază de date privind vehiculele scoase din uz și tratarea acestora. Raportul conține informații relevante referitoare la posibilele modificări în structura comercializării autovehiculelor și în sectoarele de colectare, dezmembrare, tăiere, recuperare și reciclare, care pot duce la perturbarea concurenței între sau în interiorul statelor membre. Chestionarul sau schema sunt trimise statelor membre cu șase luni înainte de începutul perioadei acoperite de raport. Raportul este înaintat Comisiei în termen de nouă luni de la sfârșitul perioadei de trei ani pe care o acoperă.

Primul raport acoperă perioada de trei ani de la 21 aprilie 2002.

Pe baza informațiilor menționate anterior, Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în termen de nouă luni de la primirea rapoartelor statelor membre.

(2) În fiecare caz, statele membre solicită operatorilor economici în cauză să publice informații privind:

- structura vehiculelor și a componentelor acestora, urmărind gradul lor de recuperare și de reciclare;
- tratarea sigură din punct de vedere ecologic a vehiculelor scoase din uz, în special dezmembrarea și înlăturarea tuturor lichidelor;
- dezvoltarea și optimizarea metodelor de refolosire, reciclare și recuperare a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora;
- progresul înregistrat cu privire la recuperare și reciclare pentru a reduce deșeurile eliminate și pentru a crește gradul de recuperare și reciclare.

Producătorul trebuie să pună aceste informații la dispoziția posibililor cumpărători de vehicule. Informațiile sunt incluse în documentele promoționale utilizate la introducerea pe piață a noului vehicul.

Articolul 10

Punerea în aplicare

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 21 aprilie 2002. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Cu condiția realizării obiectivelor stabilite în prezenta directivă, statele membre pot să transpună dispozițiile articolului 4 alineatul (1), ale articolului 5 alineatul (1), ale articolului 7 alineatul (1), ale articolului 8 alineatele (1) și 8 alineatul (3) și ale articolului 9 alineatul (2) și să specifice normele de punere în aplicare a articolului 5 alineatul (4) prin intermediul acordurilor dintre autoritățile competente și sectoarele economice respective. Aceste acorduri respectă următoarele cerințe:

- (a) acordurile sunt executorii;
- (b) acordurile trebuie să specifice obiectivele cu termenele limită respective;
- (c) acordurile sunt publicate în jurnalul oficial național sau într-un document oficial la care publicul are același acces și sunt transmise Comisiei;
- (d) rezultatele obținute pe baza unui acord sunt monitorizate periodic, sunt raportate autorităților competente și Comisiei și puse la dispoziția publicului în conformitate cu condițiile stabilite în acord;
- (e) autoritățile competente iau deciziile necesare examinării progresului înregistrat pe baza unui acord;

(¹) JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

- (f) în cazul nerespectării unui acord, statele membre trebuie să pună în aplicare deciziile relevante ale prezentei directive prin acte cu putere de lege și măsuri administrative.

Articolul 11

Procedura de comitet

(1) Comisia este sprijinită de comitetul instituit prin articolul 18 din Directiva 75/442/CEE, denumit în continuare „comitetul”.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Perioada stabilită la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CEE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își adoptă propriul regulament de funcționare.

(4) În conformitate cu procedura stabilită în prezentul articol, Comisia adoptă:

- (a) cerințele minime, în conformitate cu articolul 5 alineatul (5) pentru certificatul de distrugere;
- (b) normele detaliate menționate la articolul 7 alineatul (2) al treilea paragraf;
- (c) formatele referitoare la sistemul bazei de date menționat la articolul 9;
- (d) modificările necesare pentru adaptarea anexelor la prezenta directivă la progresul tehnic și științific.

Articolul 12

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(2) Articolul 5 alineatul (4) se aplică:

- de la 1 iulie 2002, pentru vehicule scoase pe piață de la această dată;
- de la 1 ianuarie 2007, pentru vehicule scoase pe piață înainte de data menționată la prima liniuță.

(3) Statele membre pot aplica articolul 5 alineatul (4) înainte de data stabilită la alineatul (2).

Articolul 13

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 septembrie 2000.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

H. VÉDRINE

ANEXA I

Cerințe tehnice minime pentru tratarea în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (3)

1. Spații de depozitare (inclusiv depozitarea temporară) a vehiculelor scoase din uz înainte de tratare:
    - suprafețe impermeabile pentru zonele adecvate, prevăzute cu dispozitive de colectare a scurgerilor, decantoare și dispozitive de epurare-degresare;
    - echipamente pentru tratarea apei, inclusiv a apei de ploaie, în conformitate cu reglementările referitoare la mediu și sănătate.
  2. Spații de tratare:
    - suprafețe impermeabile pentru zonele adecvate, prevăzute cu dispozitive de colectare a scurgerilor, decantoare și dispozitive de epurare-degresare;
    - depozite adecvate pentru părțile dezmembrate, inclusiv depozite impermeabile pentru piesele de schimb care vin în contact cu uleiul;
    - containere adecvate pentru depozitarea bateriilor (cu neutralizare electrolică în același spațiu sau în altă parte), filtre și condensatoare care conțin PCB/PCT;
    - rezervoare de depozitare adecvate pentru depozitarea separată a lichidelor vehiculelor scoase din uz: combustibil, ulei de motor, ulei de cutie de viteze, ulei de transmisie, ulei hidraulic, lichide de răcire, antigel, lichid de frână, acid de baterie, lichide ale sistemului de aer condiționat și orice alte lichide conținute de vehiculul scos din uz;
    - echipamente pentru tratarea apei, inclusiv a apei de ploaie, în conformitate cu reglementările referitoare la mediu și sănătate;
    - depozite adecvate pentru anvelope uzate, inclusiv prevenirea incendiilor și a depozitării excesive în stive.
  3. Operații de tratare pentru depoluarea vehiculelor scoase din uz:
    - înlăturarea bateriilor și a rezervoarelor de gaz lichefiat;
    - înlăturarea sau neutralizarea componentelor cu potențial exploziv (de exemplu, perlele de aer);
    - înlăturarea și colectarea și depozitarea separată a combustibililor, a uleiului de motor, a uleiului de cutie de viteze, a uleiului hidraulic, a lichidelor de răcire, a antigelului, a lichidului de frână, a lichidelor sistemului de aer condiționat și a oricărui altor lichide conținute de vehiculul scos din uz, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru re folosirea părților respective;
    - înlăturarea, pe cât posibil, a tuturor componentelor identificate ca având un conținut de mercur.
  4. Operații de tratare pentru promovarea reciclării:
    - înlăturarea catalizatorilor;
    - înlăturarea componentelor de metal cu conținut de cupru, aluminiu și magneziu, dacă aceste materiale nu sunt separate în procesul de tăiere;
    - înlăturarea anvelopelor și a părților mari din plastic (bare de protecție, tablouri de bord, containere lichide etc.) dacă aceste materiale nu sunt separate în procesul de tăiere astfel încât să fie reciclate eficient ca materiale;
    - înlăturarea părților de sticlă.
  5. Operațiile de depozitare trebuie efectuate fără a deteriora piesele de schimb și componentele care conțin lichide sau care sunt recuperabile.
-

ANEXA II

Materiale și componente exceptate de la aplicarea articolului 4 alineatul (2) litera (a)

Materiale și componente	Se etichetează sau se identifică în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (b) punctul (iv)
<i>Plumbul în aliaje</i>	
1. Oțel (inclusiv oțel galvanizat) cu un conținut de până la 0,35 % plumb în greutate	
2. Aluminiiu cu un conținut de până la 0,4 % plumb în greutate	
3. Aluminiiu cu un conținut de până la 4 % plumb în greutate (în jante, piese ale motorului și sistemul de acționare a geamurilor)	X
4. Aliaj de cupru cu un conținut de până la 4 % plumb în greutate	
5. Bucșe și carcase de lagăre din aliaj plumb/bronz	
<i>Plumb și compuși ai plumbului în componente</i>	
6. Baterii	X
7. Înveliș interior al rezervorului de benzină	X
8. Amortizoare de vibrații	X
9. Agent de vulcanizare pentru furtunuri de alimentare sau de presiune	
10. Stabilizator pentru vopsele de protecție	
11. Suduri în panourile electrice și alte instalații	
<i>Crom hexavalent</i>	
12. Înveliș anticorrosiv pe numeroase componente de bază ale vehiculului (maximum 2 grame per vehicul)	
<i>Mercur</i>	
13. Becuri și afișaj panou instrumente	X

Prin procedura menționată la articolul 4 alineatul (2) litera (b), Comisia evaluează următoarele aplicații:

- plumbul ca aliaj în jenți, piese ale motorului și sistemul de acționare a geamurilor;
- plumbul în baterii;
- plumbul în greutatea pentru echilibrare;
- componentele electrice care conțin plumb, încastrate în corpuri ceramice sau de sticlă;
- cadmiu în bateriile pentru vehiculele electrice

ca fiind prioritare, pentru a stabili cât mai repede posibil dacă anexa II trebuie modificată corespunzător. În ceea ce privește cadmiul din bateriile pentru vehiculele electrice, Comisia ia în considerare, în cadrul procedurii menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) și în cadrul unei evaluări ecologice generale, disponibilitatea unor înlocuitori, precum și necesitatea de a menține disponibilitatea vehiculelor electrice.